

Kulturdepartementet

Postboks 8030 Dep

0030 Oslo

postmottak@kud.dep.no

Oslo, 25. mai 2012

HØRINGSUTTALELSE OM UTKAST TIL FORSKRIFT OM PRODUKSJONSTILSKUDD TIL NYHETS- OG AKTUALITETSMEIER

EN MER PLATTFORMNØYTRAL PRESSESTØTTE

Vi viser til Kulturdepartementets høringsnotat med utkast til en ny forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier.

Dagbladet ønsker med dette å gi sin vurdering av departementets forslag. Vi har valgt å konsentrere oss om hovedlinjene og den strukturelle tilnærmingen i forslaget.

I høringsnotatet foreslår Kulturdepartementet at produksjonstilskuddet for dagsaviser (pressestøtten) endres slik at ordningen blir mer plattformnøytral. Dette er i tråd med den prinsipielle tilnærmingen til mediestøtteutvalget. Vi er enige i at tiden er inne til å foreta en slik omlegging som er tilpasset dagens og fremtidens virkelighet. Forslaget innebærer at støtteordningen ikke lenger vil være bundet til papiraviser, og at støttemottakerne også kan få tilskudd for digitale utgivelser.

Overgangen til elektroniske medier har nå kommet så langt at dagens papirbaserte pressestøtte har stadig mer negativ og konserverende effekt også på de mediebedrifter den er ment å støtte. Støtten til papiraviser er egnet til å stimulere papiravisproduksjon, men har samtidig motsatt effekt på utviklingen av digitale medieplattformer. Vi er enige med departementet i at dagens støtteordning har en uheldig effekt i dobbelt forstand på grunn av utfordringen med å få aksept for brukerbetaling for nettaviser. Aviser som mottar produksjonstilskudd taper dermed *både* brukerbetaling og offentlig tilskudd ved å satse på nye plattformer.

Vi tar til etterretning de avveininger departementet har foretatt for hvordan av de elektroniske nyhets- og aktualitetsmedier skal innpasses i reglene for produksjonstilskudd. Samtidig er det vanskelig å overskue alle konsekvenser av de nye reglene, og det vil åpenbart foreligge et behov for kontinuerlig vurdering av reglene i takt med at de trinnvis blir iverksatt. Vi ser det som positivt at også rene nettaviser får en viss adgang til å motta støtte, men mener at forslagene samlet sett fortsatt i for stor grad baserer seg på et historisk mediebilde.

Departementets forslag til formålsbestemmelse gir etter vårt syn et dekkende bilde av hensikten med denne delen av pressestøtten:

”Produksjonstilskuddet skal bidra til å opprettholde et mangfold av nyhets- og aktualitetsmedier karakterisert av høy kvalitet og uavhengig journalistikk, inkludert medier i markeder som er for små til å være bærekraftige og alternativer til de ledende medier i større markeder.”

Støtten til de små lokalavisene og de riksspredte meningsbærende avisene ivaretar i all hovedsak formålet ved produksjonstilskuddet slik det her er beskrevet.

Riksspredte meningsbærende aviser

Kategorien *”riksspredte meningsbærende aviser”* omfatter en serie uavhengige aviser som styrker meningsmangfoldet i det norske mediebildet. Det gjelder i første rekke Vårt Land, Nationen, Klassekampen og Dagen. Alle disse avisene representerer alternative journalistiske kanaler – med meningsinnhold og budskap som skiller dem fra øvrige medievirksomheter. Hver av dem har sin unike plass i det norske mediebildet, de setter saker på dagsordenen som de andre avisene ikke er opptatt av på samme måte. De bidrar til å opprettholde *”et mangfold av nyhets- og aktualitetsmedier av høy kvalitet og uavhengig journalistikk”*, samtidig som de representerer *”alternativer til de ledende mediene i større markeder”*, som det heter i forslaget til formålsbestemmelse. Uten offentlige tilskudd vil denne type aviser ha vanskelig for å overleve i konkurransen. Dette er nisjeaviser som ikke har mulighet til å etablere ledende posisjon i annonsemarkedene, samtidig som deres riksdekkende karakter gir høye kostnader ved distribusjon. Sett fra et demokratisynspunkt står vi her overfor en markedsmessig imperfeksjon som vanskelig lar seg justere uten en støtteordning. På den annen side er det vanskelig å se at Dagsavisen kommer inn under denne kategorien. Dagsavisen bør etter vår vurdering i støttesammenheng vurderes på linje med andre storbyaviser som konkurrerer om støtte.

På denne bakgrunn er vi skeptiske til departementets forslag om å fjerne *”riksspredte meningsbærende aviser”* som egen kategori. Selv om begrepet ikke helt eksakt er definert i forskriften, dekker det en entydig og oversiktlig gruppe medier som har sin spesifikke og selvstendige identitet. Den eneste holdbare begrunnelse for at disse mediene mottar en så stor andel av produksjonstilskuddet, er at de oppfattes som viktige bidragsytere for å sikre mediemangfold og er viktige bidragsytere i den demokratiske prosessen. Departementet vil at disse avisene i hovedsak skal beholde den høye produksjonsstøtten, men foreslår i stedet å plassere dem i kategorien nummertto-avis med storbysats supplert med en ny høy Oslo-sats. Vi har vanskelig for å se at den begrunnelse departementet gir i sitt høringsnotat kan begrunne den høye støtten avgrenset til et enkelt utgiversted eller hovedbase. Departementet begrunner dette med at *”medier i Oslo har et annet kostnadsnivå og en annen konkurransesituasjon enn andre aviser”*, og viser til at *”redaksjonelle medarbeidere i Oslo har høyere lønn enn medarbeidere utenfor Oslo”*. I tillegg legger departementet *”til grunn at konkurransen på annonsemarkedet er hardere i hovedstaden der de fleste riksavisene er basert”*.

Vi mener at departementet på denne måten svekker grunnlaget for å opprettholde egne støttesatser for disse avisene. Over tid vil det neppe være mulig å opprettholde en bedriftsstøtte til virksomheter i Oslo basert på at lønningene i Oslo er høyere enn andre steder i landet. Det er også vanskelig å se at en slik støtte kan begrunnes i at konkurransen på annonsemarkedet er hardere i Oslo enn andre steder. Produksjonsstøtten har ikke til hensikt å sikre et større antall aviser i en enkelt by – selv om det er landets hovedstad. Som riksdekkende medier er det dessuten ikke det lokale annonsemarkedet i Oslo som er det sentrale nedslagsfeltet, men det nasjonale markedet. Det vil neppe være mulig over tid å forsvare at det meste av produksjonstilskuddet skal

brukes til å opprettholde en håndfull aviser i Oslo, av hensyn til deres høye lønnsnivå og konkurransen på det lokale annonsemarkedet i Oslo. Dette siste er i så fall dels en konsekvens av at så mange medier har Oslo som utgiversted, og det vil kunne hevdes at det ikke er Statens oppgave å opprettholde en slik avisflora på et enkelt sted. Det er neppe mange rundt om i landet som synes særlig synd på Oslo fordi hovedstaden har et høyt lønnsnivå, eller mener at det gir en god grunn til en egen, høyere pressestøtte for å kompensere for dette. Enkelte rundt om i landet kan til og med bli fristet til å anbefale at medievirksomheter som skal ha støtte fordi de har riksdekkende nedslagsfelt, med fordel kan etablere seg andre steder enn i landets dyreste kommune. Kulturdepartementet bør også være bekymret for hvordan det nye *”Oslo-tilskuddet”* og begrunnelsen for dette vil bli vurdert i forhold til statstøttereglene i EU og EØS når det nye regelverket skal notifiseres for ESA. Svak økonomi i utkantene kan begrunne unntak fra statsstøttereglene. Høyt lønnsnivå i det største pressområdet i et land kan være mer problematisk i så måte.

Det ryddigste og prinsipielt mest korrekte vil derfor etter vår vurdering være å opprettholde kategorien riksspredte meningsbærende aviser, og begrunne støtten med det bidrag til mediemangfold som denne kategorien aviser representerer. Det må være helt uinteressant prinsipielt om en slik avis har sin hovedredaksjon i Oslo eller et annet sted i landet. Dersom det skulle oppstå flere medievirksomheter av denne kategori, enten det er i Oslo eller andre steder, vil det være positivt for mediemangfoldet. Det må aldri bli pressestøttens hensikt å konservere en etablert mediestruktur, og gjøre det så vanskelig som mulig å etablere alternative og konkurrerende medievirksomheter.

Små lokalaviser

Produksjonstilskuddet oppfyller også sitt formål overfor de minste lokalavisene som ofte har en rolle i det lokale demokratiet som andre ikke kan fylle. Med sine begrensede økonomiske ressurser er disse avisene ofte de eneste i mange lokalsamfunn som overvåker og følger de politiske prosessene og begivenhetene, og de vil ofte være *”for små til å være bærekraftige”*, slik det er formulert i forslaget til formålsbestemmelse. I likhet med de foran nevnte riksdekkende mediene som representerer alternative synsvinkler, bidrar også disse små avisene til å innfri formålsbestemmelsens intensjon om *”å opprettholde et mangfold av nyhets- og aktualitetsmedier”*. På den annen side har en rekke av de avisene som tilhører denne kategorien en god økonomi, som eneste avis innenfor sitt avgrensede annonse- og distribusjonsområde. Disse avisene har dessuten opplevd en vesentlig mindre nedgang i avisopplag enn andre kategorier aviser. Flere av de avisene som mottar produksjonstilskudd – og fortsatt vil gjøre det etter departementets forslag – vil neppe oppfylle formålsbestemmelsens krav om at de opererer i *”markeder som er for små til å være bærekraftige”*. Departementet ønsker likevel foreløpig ikke å redusere antallet aleneaviser som mottar produksjonstilskudd. Vi vil likevel anbefale at departementet vurderer avgrensningen nærmere, også i lys av den forestående EØS-notifiseringen.

Nummertoviser – mangfold eller ensretting

Det er særlig vanskelig å se de gode grunnene for departementets forslag om å videreføre dagens ordning med produksjonstilskudd til de avisene som ikke lenger representerer noe selvstendig alternativ, men som er overtatt av store mediekonserner og underlagt sentralisert styring. Det gjelder mange av nummertoviserne som nå eies av eksterne mediekonserner med god økonomi og store overskudd. A-pressen eier de fleste av disse avisene som i stor grad formidler meninger og kommentarer som produseres og distribueres fra et konsernbyrå i Oslo. Gjennom pressestøtten til disse konserntilknyttede avisene er det i praksis blitt enda vanskeligere å etablere alternative, uavhengige medier på disse utgiverstedene. Ved den foreslåtte

omleggingen i retning av en mer plattformnøytral støtte vil den eksisterende mediekonsentrasjon kunne bli sementert ytterligere, og den konkurransevridende effekt bli forsterket.

Dersom A-pressen lykkes i å overta Edda Media, vil den lokale aviskonkurransen de fleste stedene i Norge opphøre. Dermed bortfaller også i sin helhet hovedbegrunnelsen for produksjonstilskudd til denne kategorien aviser. Kulturdepartementet påpeker i sitt høringsnotat: *“Å opprettholde lokal aviskonkurranse har derfor i mange år vært et viktig mål med ordningen”*. Dersom A-pressen får overta Edda Media, vil produksjonstilskudd til deres lokalaviser styrke deres lokalavismonopol de fleste steder i Norge. Produksjonstilskuddet vil dermed bidra til å befeste et slikt monopol – stikk i strid med formålet med produksjonstilskuddet slik dette også er beskrevet i Regjeringens politiske plattform (Soria Moria): *“...bidra til å opprettholde et mangfold av avisutgivelser i hele landet og stimulere til lokal aviskonkurranse”*.

Statens ansvar på medieområdet ble i 2004 – som det påpekes i notatet – grunnlovfestet ved innføringen av det såkalte infrastrukturkravet i Grunnlovens § 100, sjette ledd: *“Det påligger Statens Myndigheter at lægge Forholdene til Rette for en aaben og oplyst offentlig samtale.”* Grunnloven pålegger dermed Staten å bidra til at mediene har rammevilkår som sikrer et mediemangfold av ulike ytringer. Konsentrasjon av eierskap og mediemakt har motsatt effekt. Derfor er det viktig at vi har en medieeierskapslov og en konkurranselov som forebygger slik konsentrasjon. Det er også viktig at reglene for produksjonstilskudd ikke utformes på en måte som forsterker slik konsentrasjon og dermed bidrar til ytringsmessig ensretting i stedet for mangfold.

Utbytte og konsernbidrag

I likhet med departementet mener vi det vil være riktig å opprettholde regelen om at medier som mottar produksjonstilskudd ikke kan gi sine eiere utbytte eller konsernbidrag. Hensikten med produksjonstilskuddet er å bidra til mediemangfold ved å sikre økonomien til utsatte aviser, ikke å gi eierne profitt gjennom statlig subsidiering. Utviklingen i retning av stadig mer konsentrert medieeierskap, gjøre det enda viktigere å være på vakt mot at den statlige støtten relativt sett bidrar til å styrke de dominerende mediekonserner som allerede har en sterk og fordelaktiv konkurranseposisjon. Den økte mobiliteten i vårt samfunn og vridningen i retning av elektroniske medieplattformer, innebærer dessuten at også konkurranseflatene endres. Dagbladet – som ikke mottar produksjonstilskudd – konkurrerer med de store mediekonsernene og deres aviser over hele landet. Dagbladet konkurrerer med både nummer en- og nummer to-aviser i alle landsdeler. Nedgangen i avisopplag og overgangen til elektroniske medier gjør denne konkurransemessige utfordringen enda større for en uavhengig konkurrent som Dagbladet. Dersom medier som mottar produksjonstilskudd får adgang til å gi eierne utbytte eller konsernbidrag, vil det forsterke konkurransevridningen i favør av de sentraliserte, dominerende mediekonsern, og i disfavør av uavhengige, konkurrerende aktører som Dagbladet.

Abonnement – løssalg

Kulturdepartementet foreslår å opprettholde kravet om at en avis for å motta støtte må selge *“minst halvparten av sitt godkjente netto opplag gjennom abonnement”*. Departementet peker på at formålet med denne bestemmelsen har vært å utelukke løssalgaviser fordi disse erfaringsmessig har hatt god økonomi. Denne pragmatiske begrunnelsen uten prinsipiell forankring er ikke uten videre dekkende for situasjonen i dag. Den kan heller ikke legges til grunn som en faktisk kjensgjerning for fremtiden. Det er derfor positivt at departementet spesielt ber om innspill på dette punkt, og dermed formodentlig er åpen for å tilpasse regelverket til dagens virkelighet. Prinsipielt sett er det ingen grunn til å ekskludere løssalgaviser fra produksjonstilskuddet, dersom de fyller de øvrige vilkår for slik støtte.

De økonomiske analysene som mediestøtteutvalget legger til grunn for sitt forslag om å opprettholde dagens skille, gir et altfor unyansert bilde. I høringsnotatet begrunnes dette slik:

“Formålet med bestemmelsen er å utelukke løssalgsaviser, som tradisjonelt har hatt god økonomi. Bransjeanalysen gjennomført av Mediestøtteutvalget viser at løssalgsavisene samlet sett hadde driftsoverskudd i den analyserte perioden fra 2000 – 2009, mens ukeavisene, nummertøavisene og de riksspredte meningsbærende avisene gikk med et samlet driftsunderskudd. Dette tilsier at bestemmelsen bør beholdes”.

Denne pragmatiske begrunnelsen, uten prinsipiell forankring, baserer seg på et historisk materiale. Perioden undersøkelsen gjelder har ikke fullt ut tatt inn over seg de dramatiske endringene i bruk av nye medieplattformer, og sier ikke noe om den fremtidige utviklingen. De ledende løssalgsavisene har i løpet av de senere årene opplevd en dramatisk nedgang i opplaget – og mye sterkere enn de støtteberettigete abonnementsavisene. Økonomisk har løssalgspressen klart å kompensere noe av det økonomiske tapet ved prisøkninger, og dessuten ved betydelig utvikling av det elektroniske medieproduktet. Muligheten for å ta ut ytterligere økning i prisen på papirproduktet er begrenset i en situasjon hvor det skjer en kraftig overgang fra papir til nett. Det er umulig å forutsi hvordan mediebildet og mediebruken vil utvikle seg i årene fremover, heller ikke hvordan økonomien vil fortone seg for løssalgspresse sammenliknet med abonnementsavisene. Men det er ikke noe som tyder på at utfordringene for papiravisene i løssalg blir noe mindre i årene fremover, eller at deres relative posisjon i forhold til den støtteberettigete presse vil bli styrket.

Vi er dessuten enig med departementet i at skillet mellom abonnements- og løssalgsavis i støttesammenheng på en uheldig måte binder regelverket opp til det som er dagens forretningsmodeller i mediebransjen. Hele bransjen arbeider nå med å utvikle økonomiske modeller som kan fange opp overgangen fra papir til nett, inkludert ulike modeller for brukerbetaling på nett. Departementet skriver at det i en slik situasjon vil være *“uheldig”* å avgrense støtteordningen til tradisjonelle abonnementsforhold. Etter vår vurdering vil dette ikke bare være uheldig. Det vil i vesentlig grad forsterke de uheldige sidene ved dagens ordning, med risiko for en forsterket konkurransevridning i disfavør av løssalgspressen. Nedgangen i papiravisopplag og overgangen til en mer plattformnøytral støtte innebærer videre at det blir mindre relevant å skille mellom abonnements- og løssalgsavis. Dessuten vil de økonomiske utfordringene for begge kategorier aviser være de samme ved utviklingen av de elektroniske plattformene som vil avgjøre den fremtidige konkurransesituasjonen. Den diskriminerende effekten av å ekskludere løssalgsavisene vil bli forsterket ved at det nå også vil bli åpnet for produksjonstilskudd for elektroniske medier.

Løssalgspressen er like viktig for mediemangfoldet som abonnementspressen. Dagbladet er stolt av å bli kåret til *“Årets Avis”* under Nordiske mediedager i mai i år. Juryen begrunnet dette bl.a. med at Dagbladet er *“innovativ og har gjort endringer i papirutgaven som det legges merke til. Avisen har hatt mange sterke redaksjonelle saker som har satt dagsorden”*. Vi ber om at vårt journalistiske produkt og betydelige bidrag til mediemangfoldet i Norge blir vurdert på selvstendig grunnlag i forhold til pressestøtten, og ikke hvordan vi distribuerer vår papiravis til våre lesere. Det er neppe tvil om at Dagbladet oppfyller de sentrale kriteriene i den foreslåtte formålsbestemmelsen for produksjonstilskuddet. Avisen bidrar til mediemangfold gjennom et produkt *“karakterisert av høy kvalitet og uavhengig journalistikk”*, og er samtidig et av de viktigste *“alternativer til de ledende medier i et større marked”*.

Dagbladet er etter vår vurdering en viktig bidragsyter til mediemangfold i Norge. Det er en viktig riksspredd, meningsbærende nyhets- og aktualitetsavis, som legger store ressurser i det journalistiske produkt, og som

representerer en selvstendig og uavhengig røst i mediebildet. Det betyr ikke at vi av den grunn mener at Dagbladet skal motta pressestøtte, men at distribusjonsformen ikke bør ekskludere avisen fra støtten, hvis de øvrige vilkårene for produksjonstilskudd er oppfylt.

I sitt høringsnotat foreslår departementet at det ikke lenger skal stilles krav til at støttemottakeren må utgi papiravis. Dermed vil det åpnes for at også medier som utelukkende publiserer på internett kan motta støtte, forutsatt at de øvrige vilkårene for å motta støtte er oppfylt. Vi støtter dette forslaget, som er tilpasset dagens og fremtidens medieutvikling. Dette illustrerer samtidig den manglende logikk og sammenheng i departementets forslag om å opprettholde skillet mellom løssalg og abonnement for papiravisenes vedkommende.

Departementet presiserer i høringsnotatet at det av hensyn til uavhengighet fra myndighetene har vært et viktig mål at mediestøtte skal tildeles etter mest mulig objektive kriterier som i minst mulig grad åpner for forvaltningsmessig skjønn. Vi er enig i dette syn, men mener at skillet mellom løssalg og abonnement innebærer at objektivitetskravet fravikes til fordel for et vilkårlig kriterium uten noen holdbar "objektiv" begrunnelse.

Merverdiavgift

Høringsnotatet gjelder produksjonstilskuddet, og det er viktig at dette ikke blandes sammen med andre spørsmål som gjelder rammevilkårene for medievirksomhet. Nyhets- og aktualitetsaviser er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder abonnement og løssalg, men ikke nettaviser. Produksjonstilskuddet er en støtteordning som skal gjøre det mulig for konkurranseutsatte medier å eksistere og utvikle seg, og dermed bidra til å sikre mediemangfold. Det er med andre ord en *bedriftsrettet støtteordning*. Momsfritaket er en generell ordning egnet til å fremme det frie ord, som et bærende element i demokratiet og beskyttet i Grunnloven. Momsfritaket bidrar til å holde prisen på *det frie ord* lavere enn den ellers ville vært, og kommer først og fremst det avislesende publikum til gode. Derfor burde momsfritaket også gjelde for elektroniske nyhets- og aktualitetsmedier. Produksjonstilskuddet må utformes uavhengig av hvilke generelle skatte- og avgiftregler som gjelder for mediebransjen. Vi legger til grunn at Kulturdepartementet ved sitt høringsnotat også har inntatt det standpunkt at reglene for produksjonstilskudd skal vurderes og utformes på selvstendig grunnlag.

Dagbladet har i hele sin historie satt det frie ord og liberale prinsipper i høysetet. Vi har forsvart direkte pressestøtte som bidrag til å opprettholde en differensiert presse. Men vi aksepterer ikke at en unnlattelse av å legge en avgift på mediene kan anses som "*pressestøtte*". Det er ikke slik i vårt samfunnsystem at Staten har en ubegrenset rett til alle inntektene og verdiene som produseres i vårt samfunn, og at unnlattelse av å pålegge en skatt eller en avgift er å anse som "*subsidiering*".

Vi vil sterkt henstille til Regjeringen om at den ikke overlater den fremtidige behandlingen spørsmålet om momsfrigat for det frie ord til Finansdepartementets avgiftsteoretiske vurderinger. Dette er ikke et teknisk spørsmål om å "*utvide Statens skattefundament*", for å holde oss til Finansdepartementets tradisjonelle ordbruk. Dette er et spørsmål om en konkret anvendelse av det fundamentale prinsipp om å unnlate å avgiftsbelegge det frie ord. I motsetning til enkelte andre medieaktører, har Dagbladet inntatt en konsekvent, prinsipiell holdning til dette spørsmål. Vi viser bl.a. til vår høringsuttalelse av 18. april 2011 til NOU 2010 – Mediestøtteutvalget, hvor vi bl.a. om innføring av merverdiavgift på papiraviser påpekte:

”Timingene kunne knapt vært dårligere. Selve fundamentet i norsk mediepolitikk har vært basert på at det frie ord ikke skal skattlegges. Denne holdningen har vært meget fremsynt og vellykket, basert på konsensus i norsk politikk. Det vil være et paradoks å innføre moms på aviser på et tidspunkt hvor avisopplagene faller, samtidig som mediehusene har store utfordringer knyttet til å utvikle gangbare forretningsmodeller for det samme innholdet på digitale plattformer.”

I samme uttalelse fremholdt vi dessuten at det er inntektene fra papiravisene som faktisk finansierer den omstillingen til digitale medier som alle snakker om, og at innføring av merverdiavgift på papiraviser vil bety et forsterket opplagsfall og svekkelse av papiravisenes økonomi. Omleggingen til elektroniske medier er ikke tjent med det.

Det har ikke skjedd noe som tilsier at det frie ord er av mindre verdi som en konsekvens av den teknologiske utviklingen, og overgangen fra papir til nett er ingen saklig grunn til å gjøre det dyrere for det norske folk å skaffe seg tilgang til det frie ord. Overgangen til elektroniske medier innebærer ikke at det frie ord er blitt mindre viktig, kun at det frie ord kommer flyttes fra en medieplattform til en annen. Denne avgiftsmessige ubalansen skyldes naturligvis at elektroniske medier ikke var oppfunnet da momsreglene for medier ble innført. Men de fundamentale prinsippene for ytringsfrihet og det frie ord var oppfunnet lenge før det – også lenge før avisene så dagens lys. Det er ingen grunn til å endre den avgiftsmessige behandling av det frie ord nå enn den gangen Norge var et mye fattigere samfunn. Den eneste logiske konklusjonen er derfor at momsfrirket på papiraviser beholdes, og at det utvides til også å omfatte elektroniske medier.

Med vennlig hilsen

Dagbladet

John Arne Markussen,

Ansvarlig redaktør